

Begroting 2017

Meneer de voorzitter,

“Hoog in het Noorden daar ligt een stad die altijd de sfeer van een dorp heeft gehad” is een citaat uit het welbekende lied “Gras van het Noorderplantsoen” van Ralf Poelman. Wie het niet kent, kijk op YouTube!

Begroting 2017

Na jaren van somberen staan we er dit jaar beter voor! Het college durft weer meer uit te geven en we staan er goed voor met dank aan meevallers vanuit het Rijk. Dat is iets om dankbaar voor te zijn want snijden doet meestal lijden. Aan de andere kant betekent het niet dat de hand van de knip kan; nog altijd willen we als altijd goed kijken waar we geld aan uitgeven en waarom. En het zij duidelijk, een gebouw roze spuiten is niet iets waaraan wij geld aan uit willen geven. Is het een marginaal bedrag? Vast. Moeten wij het nu over de grote lijnen hebben? Zeker. Maar wie het kleine niet eert, is het grote niet “weerd”. Want als stad Groningen zijn wij een stad met de sfeer van een groot dorp, maar dan wel een dorp met meer dan 200.000 inwoners. Én een begroting van 958 miljoen euro. Van dat totaalbedrag gaat ruim de helft naar de posten werk & inkomen en welzijn, gezondheid en zorg. Dat zijn bedragen die de mensen in de stad direct raken als het gaat om geld om te voorzien in het levensonderhoud. En geld om mensen bij te staan bij de dagelijkse zorg in beperkingen, hulp bij de opvoeding, ondersteuning in het huishouden en nog heel veel meer. Dagelijkse zaken waarbij mensen die het nodig hebben op de overheid moeten kunnen rekenen.

Wonen

Naast het hebben van inkomen is het voor veel gezinnen én voor mensen die al een tijdje werken lastig om in dat “grote dorp” een goed dak boven het hoofd te vinden. Wij stellen als prioriteit één voor 2017: een goede mix van nieuwe sociale huur en nieuwe betaalbare koopwoningen. Met dat laatste komt het wel goed, verwachten wij. Immers, het SuikerUnierrein komt ook vrij voor woningbouw. En Platform Gras wil een nieuwe corporatie oprichten en huizen bouwen, verhuren én verkopen voor mensen die nu tussen wal en schip vallen qua woonwensen.

Maar met die sociale huurwoningen is er nog een hele slag te slaan. Daarom hebben wij een motie met de SP waarin wij 100 sociale huurwoningen willen in Meerstad. Is het een getal? Ja, het is een getal. Maar het is in ieder geval iets waar wij serieus werk van willen maken. Een handreiking naar die gezinnen die al een tijdje wachten op meer ruimte in huis, heel

graag eens een tuintje willen en niet meer met de kinderwagen de trap af willen zeulen. Die alleenstaande moeder met zorg voor vijf kinderen waarvan 2 met adhd in een te klein huis springt ook een gat in de lucht. En bijkomend voordeel, in Meerstad maken we ook nog eens een duurzaamheidssprong door niet meer afhankelijk te zijn van het gas. Wat wil je dan nog meer voor deze gezinnen? Laten we hier het verschil maken.

MOTIE 100 woningen Meerstad

Twee kanten van de stad

Een dak boven je hoofd is prioriteit nummer één, maar met het hebben van een huis ben je er nog niet. Je moet ook nog leven. Een heel aantal Stadgers gaat dat goed af en zij genieten volop van het dagelijkse leven. Zij kunnen lekker uit eten, lekker op stap en bestellen - zonder het saldo te controleren- een concertkaartje. Heel veel Stadgers draaien elke euro om. In alle landelijke lijstjes staan wij aan de top qua armoede en zeker wat betreft armoede in gezinnen en bij kinderen. Prioriteit twee voor 2017: bestrijden van armoede. Het college onderkent dat thema uit het voorjaarsdebat en komt er in de begroting ook regelmatig op terug. Versterking van de driehoek economie-onderwijs-arbeidsmarkt. Ondersteunend armoedebeleid. Onderwijs én werk als belangrijke instrumenten om deze kansen te verwerklijken. Een “ongedeelde, inclusieve stad” blijft het streven van het college en ook van de ChristenUnie. Maar we zijn er nog lang niet . Ik heb bewondering voor Ruben van Zwieten, predikant op de Zuidas in Amsterdam. Hij roert een heel interessant thema aan en zegt: “ Het broeit in het Westen. En die crisis gaat niet weg als welgestelden achterover blijven leunen. Het hebben van geld en talenten scheidt ook een maatschappelijke verplichting die men vergeten is: zorgen voor hen die het minder goed hebben”.

Ik ben ervan overtuigd als we de komende jaren de verbinding niet weten te maken, hoe moeilijk dat ook is, we mensen kwijtraken in onze samenleving maar ook vervreemden van het politieke systeem. Taak voor ons allemaal om hier scherp op te zijn en iets mee te doen.

In onze stad moeten we dan ook met de gezichten naar elkaar toe gaan staan. Er moeten meer netwerken vanuit de samenleving komen. Ik vind werkelijk dat “een ieder voor zich” niet meer kan. Iedere Stadger moet zich afvragen waar hij of zij de verbinding kan leggen met de mensen die het minder goed hebben. Dat kan via scholen, bij de sportvereniging of in je eigen wijk. Ulfert Molenhuis van de Voedselbank heeft ooit gezegd: “Als we het voedsel dat per straat wordt geconsumeerd zouden verdelen in die straat, zouden wij als Voedselbank niet meer nodig zijn”. Een utopie, maar de gedachte achter zijn idee spreekt wel aan. Naar elkaar omzien. Eenzaamheid is ook zo’n thema wat heel veel gezondheidsproblemen veroorzaakt. Het is ongelooflijk wat je tegen komt aan eenzaamheid, bij ouderen maar zeker ook bij jongeren. Dat thema willen wij als ChristenUnie oppakken met een symposium in het najaar van 2017.

Kortom, uitdaging drie voor 2017: Waar kun je als Stadgers meer voor elkaar betekenen? Waar kunnen we mensen verbinden? Waarmee helpen we gezinnen verder? En dan kom ik

weer terug bij het college, dát is ook een enorme uitdaging voor onze wij(k)teams. Zij moeten de voelspriet in de wijk uitsteken en niet alleen zorgen voor een oplossing vóór mensen maar ook mét de mensen uit de diverse geledingen van een wijk een verbinding leggen.

Sport

Sport is een voorziening in de stad waar heel veel mensen dagelijks met heel veel plezier gebruik van maken. Begrotingstechnisch is het de op 2 na kleinste post met 21 miljoen. Dit is de tiende begroting waarbij de ChristenUnie zegt dat wij meer ambitie hebben voor sport dan de opeenvolgende colleges altijd hebben gehad. Wij willen meer investeren in sport. Meer bewegen is goed voor onze inwoners. Anno 2016 is healthy ageing hét thema van de toekomst en doen we onszelf tekort door niet méér te willen investeren. Immers, sport verboedert: het brengt mensen bij elkaar, sport is gezond en kan goed worden ingezet om overgewicht tegen te gaan. Waar cultuur al die jaren meer geld heeft gekregen is het geld voor sport blijven stilstaan. Wij vinden dat we al te lang hebben bekibbeld op onze accommodaties. Sportverenigingen in alle soorten en maten willen al jaren betere velden, meer zwembad, betere accommodaties en meer gelegenheid om te trainen. De moties van 2009 of 2012 zouden we zo weer kunnen opdiepen maar er is nu dan een amendement vanuit het CDA en ik ondersteun dat idee van harte: meer geld voor de sport! Als elfde post in de rij van de begroting mag dat wel eens!

AER

In de commissie is er ook nog gesproken over het weg laten vallen van het minimum van de AER, dat nu op 25 miljoen staat. Wij vinden dat een slecht idee. Het vasthouden aan die buffer hebben we destijds niet voor niets afgesproken. Desalniettemin is het goed om daar binnenkort apart over te praten en voor nu kunnen we ons vinden in het verlagen van dat minimum naar 20 miljoen, zie amendement.

De ChristenUnie dankt alle medewerkers voor het opstellen van de begroting en de ondersteuning die werd geleverd. Ook voor die medewerker die ons een geprinte versie heeft bezorgd. We wensen het college en de raad ook voor 2017 Gods onmisbare zegen bij de uitvoering van al onze plannen.